

[Undervisningsministeren.]

i Dobbeltscenen i Aften. Nej: Jeg har — som gennem to Hundrede Aar — været i det kongelige Teater. For det kongelige Teater vedbliver at bestaa, det er det kongelige Teater, der vedblivende fungerer, kun under en anden Driftsform end hittil.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit mente, der var en lille Modsigelse mellem det, at Ministeren ikke længere vilde blande sig i de indre Forhold, men dog alligevel skal føre et aarvaagent Tilsyn med Driften. Hvorledes forenes det? Jeg tror, det forenes meget vel. Lovforslagets Bestemmelser gaar netop ud paa denes Forening. Det skal ikke længere være Undervisningsministeriet, der blander sig i indre Forhold ved det kongelige Teater, i Engagementer, i Repertoiret o. s. v., o. s. v. Det skal heller ikke længere være saaledes, at Teaterledelsen kan henvise til Ministeriet, og Ministeriet henvise til Teaterledelsen, saaledes at der kastes Bold med Ansvar fra den ene til den anden Myndighed; vi skal have Ansvar lagt paa eet Sted. Men det er det kongelige Teater; det er Statsejendom; det er en Mill. Kr. fra Staten modtaget, Grundfonden, som Teatret opererer med; det er $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Statsmidler om Aaret, som det kongelige Teater, som Dobbeltscenen faar. Derfor sagde jeg i min Fremsættelsestale, at selvfølgelig opretholdes Ministerens parlamentariske Ansvar, og selve Lovforslaget giver ham jo Ret til og dermed ogsaa Pligt til under visse Forhold at gribe ind. Jeg tror derfor godt, de to Ting kan forenes.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde, at Teatret, at Dobbeltscenen efter Lovforslaget drives for egen Regning og Risiko. Det ærede Medlem syntes at mene, at det maaske havde været sikrere, om Chefen stillede en Garanti af sine egne Midler; man har jo ogsaa haft Forslag fremme om en privat Kapital, der skulde gaa ind i Driftsfonden. Der er dog derved at mærke, at drages privat Kapital — i alt Fald for stærkt — ind, saa vil ogsaa disse private Interesser gøre sig gældende og kræve en vis Indflydelse, hvorved Enheden i Ledelsen til en vis Grad kunde tænkes brudt. Men det ærede Medlem sagde saa: Hvis man nu har spist den ene Million op, hvad saa? Lovforslaget værner derimod ved at give Ministeren Ret til at bringe Brugsforholdet til Ophør, hvis den halve Million skulde gaa, men det er en Pligt at gøre det, hvis $\frac{4}{5}$ skulde gaa med. Man kan altsaa ikke efter Loven komme til at staa i den Situation, at det hele hører op, og der er nogle

ubetalte Regninger, som Staten maa betale. Der staar endvidere udtrykkeligt, at der maa ikke nogen Sæson bruges mere end 200 000 Kr. til Driften, og disse Penge skal tilbagebetales.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit spurgte: Hvordan er det dog gaaet til, at Lønningerne i det sidste Aar er steget saa stærkt? Det ærede Medlem anerkendte, at der paa de almindelige Udgifter var sket en Besparelse, en ret betydelig Besparelse — jeg fremhævede i min Fremsættelsestale, at det var i Virkeligheden ganske hæderligt, hvad der her var sket det sidste Aar. Men Lønningerne er steget med op mod 100 000 Kr. Jeg har her fra Teaterdirektøren en Oversigt derover; jeg skal nævne en enkelt Sum, nemlig at ny Instruktion, som man har anset for nødvendig, har kostet 25 000 Kr. Jeg vilde imidlertid ikke mene, at disse Enkeltheder, hvor der nævnes mange Navne, den enkeltes Gager o. s. v., egnede sig til at være Bilag til Lovforslaget. Men denne Fortegnelse over, hvordan de 100 000 Kr. kommer frem, skal selvfølgelig med den største Glæde blive tilstillet det kommende Udvalg.

Det ærede Medlem mente endvidere, at der manglede Beregninger. Jeg skal dertil sige, at jeg har her en meget omhyggelig Beregning, en, saa vidt det har været muligt, nøjagtig Budgettering over, hvorledes Rentabiliteten vil kunne stille sig for Teatret under den nye Form. Den har vi ikke meddelt som Bilag, lige saa lidt som man gjorde det i 1928; jeg har der holdt mig til ganske samme Principper, som min eller i denne Sammenhæng kan jeg maaske sige mine Forgængere, de Herrer Ministre Stensballe og Byskov, holdt sig til, idet det tilstillede Folketingets Udvalg en Budgettering, der dog ikke samtidig kom offentlig frem. Jeg har holdt mig til det samme. Vi har saa lagt denne Budgettering, som Rigsdagen i sin Tid fik meddelt, til Grund og ført hver enkelt Post à jour paa Grundlag af det sidste Regnskab for Teatret og Budgettet for indeværende Aar, og derved er vi kommet til, at der med den forbedrede Økonomi, som man i 1928 regnede med, og med den større Frihed, som Teaterledelsen nu faar, skulde kunne skabes saadanne Forhold, at den i Lovforslaget foreslaaede Sum vil være tilstrækkelig — ikke mere end tilstrækkelig, det skal den heller ikke være, men dog saaledes, at det kan gaa rundt. Ogsaa denne Budgettering og disse Beregninger vil selvfølgelig straks blive meddelt det Udvalg, der nedsettes.

Det ærede Medlem nævnte det gamle Spørgsmaal om Tilskud til det kongelige